

POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉHO PROJEKTU MICHALA STEJSKALA

V zimním semestru jsme byli, v rámci našich řešení menších měst, osloveni prostřednictvím 8smičky-zóny pro umění, kolegy architektky z Humpolce. Výzva o to zajímavější, že oslovili zároveň atelier A2 UMPRUM Ivana Kroupy, slibovala všem společnou práci dvou různorodých typů škol. Počáteční intenzivní workshop v Humpolci rozdělil studenty obou škol do devíti skupin, které samostatně zkoumaly potenciál města s nejasnou, narušenou (a stále narušovanou) urbanistickou strukturou. Na závěr třídenního workshopu následovala v 8smičce společná prezentace výsledků a pojmenování témat. Podařilo se, že způsob vnímání města, měřítko úkolů i řešení konkrétních lokalit byl různorodý. Řadu pohledů jak město, jeho prostředí a budoucnost vnímat jsme prožívali na pravidelných pracovních prezentacích. Městu a zástupcům 8smičky jsme je představili v polovině listopadu na UMPRUM. Druhá polovina semestru už byla zkouškou rezistence proti časovému stresu, kdy každý rozpracoval individuální projekt na základě svého urbanismu.

Michal do našeho atelieru bohužel nezapadl. Se svojí skupinou Michal nespolupracuje a výsledný koncept bojkotuje (nutno dodat, že koncept velmi zajímavý, dobře zpracovaný a odprezentovaný). Doufáme, že se jeho práce rozjede v druhé části semestru nad návrhem vlastního domu. Vybírá si zajímavé, aktuální téma Střední odborné školy aplikované robotiky, jako humpolecký rodák volí i adekvátní místo pro takto zaměřenou školu. Konzultace jsou však zcela bezvýsledné, nikam nevedou, Michal jakýkoliv cizí názor či podnět odmítá a jeho studie je na horní hraně hodnocení C.

Pro zpracování bakalářské práce volí Michal práci mimo náš atelier, práci v modulu BIM v rámci Molabu. Jeho rozhodnutí respektujeme, respektujeme, že mu pravděpodobně náš přístup nesedl a chce proto zdárně dokončit bakalářskou práci jinde. V průběhu semestru s námi tudíž nekonzultuje, k výslednému projektu se dostáváme až po jeho odevzdání. Projekt přijímáme s ohledem na souhlasná stanoviska konzultantů stavební profese.

Jako příslušník „staré školy“ jsem obezřetný před projektováním ve 3D. Dosavadní zkušenost u studií mne zatím o jeho výhodách nepřesvědčila. Zdálo se mi, že technika vítězí nad rozumem, výkresy bývají zbytečně „ukecané“. Očekával jsem, že mi proces komplexního projektu výhody 3D odhalí. Projekt Michala Stejskala mne ale nepřesvědčil, převedení výkresů do papírové formy zůstává napůl cesty, generování řezů z půdorysů mne znovu utvrdilo v tom, že řezy architekt musí konstruovat. Ze stavařské části projektu ve mně zůstává zmatek. Nenacházím v ní nic, co by mne přesvědčilo, že projekt zpracovává student architektury. Architektura zde chybí! Výkresy jsou odvedeny víceméně podle vyhlášky, ale zásadní momenty domu nezobrazují. Myslím tím hlavní prostor atria se sloupy, příhradovými vazníky a zasklením nejsou dostatečně objasněny ani ve výkresech ani ve výkresech interiérového detailu. Oba řezy jsou nečitelné, protože množení čar v hloubce naprosto přebíjí vlastní řez. Rukou kreslené detaily, které pro pochopení principu preferujeme, (i když právě u tohoto projektu bych očekával škálu sofistikovaných detailů ve 3D) zobrazují banální místa (atiku, vpusti atp.), která nijak, s výjimkou špatně nahozeného detailu světlíku neukazují specifiku navrhovaného domu. Komplexní kvality projektu jsou vysledovatelné snad jen u výstupů profese ale ani jejich koordinace není z portfolia jednoznačně patrná.

Odevzdaná práce snad splňuje formální požadavky vyhlášky o dokumentaci staveb, byla přijata k obhajobě všemi konzultanty, včetně Molabu i nás. Práce na něm byla zcela jistě negativně ovlivněna koronavirovou situací a ztíženou možností konzultací. S přihlédnutím k těmto okolnostem navrhuji bakalářský projekt komisi k přijetí a hodnotím jej stupněm **D - uspokojivě**.

V Praze 8.9.2020

Tomáš Novotný